



ΤΟ ΑΣΤΥ



ΕΤΟΣ Α'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 22

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομή ἐτήσια καὶ προπληρωτα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παριεὺς δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἑκταρχίας δραχμαὶ 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμαὶ 20.

Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσαις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ ἰδιαιτέρως συμφοραί.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 15



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1886



ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 15



Ο ΔΟΥΣ ΤΟΥ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ

Πρὸ εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ὁ ἐλληνικὸς λαὸς προσκληθεὶς νὰ ἐκλέξῃ βασιλέα, κενοῦ ἀπομένοντος τοῦ θρόνου μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς βασιλικῆς δυναστείας, ἀνηγόρευε διὰ μυριάδων

ψήφων, διὰ παμφηφίας σχεδόν, ἡγεμόνα αὐτοῦ τὸν τρίτον υἱὸν τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Ἀλφρέδον. Ἡ πανηγυρικὴ αὕτη ἐκλογή μέχρι περάτων τοῦ Πανελληνίου

διασαλπισθείσα, ἐνέπλησεν αὐτὸ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλφρέδου κατέστη δημοτικώτατον· ὁ βρεττανὸς ἡγεμονόπαις ἐθεωρήθη ὁ θεόπεμπτος ἄγγελος ὁ μέλλων ν' ἀποδιώξῃ εἰς τὰ τάρταρα τὸ ἀπαισίον φάσμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἐχαιρετίσθη ὡς ὁ νυμφίος φέρων ἀντὶ ἀρραβῶνος τὴν εὐνομίαν, τὴν ὕλικήν καὶ ἠθικὴν τῆς χώρας πρόδον καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν προαιωνίων καὶ διακαῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ πόθων, τῇ κραταιᾷ συμπράξει τῆς παντοδυνάμου αὐτοῦ πατρίδος. Ἡ εἰκὼν του, ἥς μυριάδες ἀντιτύπων εἶχον διασπαρῆ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, παριστῶσα τότε αὐτὸν μαιράκιον ἀγένειον, εὐειδές, φέρον μετὰ χάριτος τὴν στολὴν δοκίμου τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, περιεφέρετο ἄνθεσι καὶ μυρσίναις ἐστεφανωμένη ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἐπευφημοῦντος πλήθους καὶ ἐκρότουν τὰ χαρμόσυνα πυροβολήματα καὶ οἱ πρεσβύτεοι ἐδάκρυον ἐκ συγκινήσεως καὶ τινες ἐξαλλοὶ ἐκ τῆς μέθης τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἠσπάζοντο ὡς σεπτὸν κειμήλιον τὴν εἰκόνα.

Σήμερον μετὰ εἰκοσιτριῶν ἐτῶν πρόδον δημοσιεύομεν πάλιν καὶ παρέχομεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀλφρέδου, ἀλλ' ὑπὸ ποίους, φεῦ, ὅρους! Τὰ πράγματα ὁλοσχερῶς μετεβλήθησαν ἐκτοτε· τὸ ἀγένειον μαιράκιον εἶνε ἤδη ἄνῃρ ὠριμος· ὁ πανηγυρικῶς ἐκλεγείς ὅπως ἀντιπαχθῇ νικηφόρως εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ρωσσικῇ ἐπιρροῇ ἔχει νῦν σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος Τσάρου· ὁ ἀπλοῦς δοκίμος φέρει τὸν βαθμὸν ναυάρχου καὶ εἰς αὐτὸν ἀνατίθεται, κατὰ παράδοξον τῆς εἰμαρμένης βούλησιν, ἡ διοίκησις τοῦ ἐν Σούδα συναθροισθέντος φοβεροῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου ὅστις μέλλει νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας τὴν αὐθαίρετον καὶ τυραννικὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης εἰς ἔθνος ἀσθενές καὶ μικρόν, προτιθέμενον νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄνισον ἀγῶνα πρὸς διεκδικήσιν τῶν ἀπαρχαράπτων αὐτοῦ δικαιωμάτων, εἰς ἔθνος ὅπερ τῷ προσέφερεν ἄλλοτε μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ τὸ στέμμα, ὅπερ ἐναπέθηκε πρὸς στιγμὴν εἰς αὐτὸν πᾶσας τὰς ἐλπίδας του καὶ ἐλάτρευσεν τὸ ὄνομα του.

Εἶνε σκληρὰ ἡ ἀντίθεσις, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ τὸ πρῶτον πικρὸν μάθημα τὸ διδόμενον εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Ὅ, τι εἶπεν ὁ Σολωμὸς διὰ τοὺς Ἑπτνησίους:

Δυστυχισμένοι μου λαί, καλὴ κ' ἡγαπημένη,
Πάντοτ' εὐκαλοπίστευτε καὶ πάντα προδομένοι.

ἐφαρμόζεται, προκειμένου καὶ περὶ τοῦ ἐν γένει ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πολλὰκις ἡ πατρίς ἡμῶν ἐξ ἐλαφρότητος ἐπλανήθη, πολλάκις ἐξ ἐνθουσιασμοῦ παρεφέρθη καὶ ἐπίστευσε πάντοτε καὶ πάντοτε ἠπατήθη. Ἄν ἐξ ἀρχῆς συνεθίζε νὰ μὴ πειθῇται εὐκόλως εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς εἰτηγήσεις, νὰ μὴ τρέφῃ πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δόλιον φιλίαν τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἐνδελεχῶς μεριμνῶσα περὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων δυνάμεων εἰς ταῦτας καὶ μόνας νὰ στηρίξῃ τὴν πεποιθησίν της, δὲν θὰ ὑφίστατο ἐκάστοτε τοσοῦτον ὀδυνηρὰς ἀπογοητεύσεις.

Ἄλλ' ἄρά γε ἡ περίστασις αὕτη ἡ παράδοξος, ἡ καθιστῶσα τὸν βρεττανὸν πρίγκιπα ἐκτελεστήν τῶν ἀλαζόνων καὶ δεσποτικῶν θελημάτων τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματικῆς οὐδεμίας προξενεῖ ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμά του, οὐδεμίαν ἐξεγείρει συγκίνησιν εἰς τὴν καρδίαν του; Ἄς μὴ τὸ πιστεύσωμεν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Τὴν ὥραν καθ' ἣν τὰ τεράστια σκάφη ἅτινα διοικεῖ εἰσπλεύσωσιν εἰς τινὰ ἑλληνικὸν λιμένα ὅπως ἐπιβάλωσι διὰ τῆς βίας τὴν τυπείνωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος — ἂν πράγματι μέλλῃ ἡ ἱστορία ν' ἀναγράψῃ τοιοῦτον ἀνισοσύργημα — τὴν ὥραν ἐκείνην ἴσως ὡς ἔλεγχος θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν του ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐπευφημιῶν δι' ὧν ἐχαιρετίσθη ἄλλοτε ὡς ἐκλεκτός τοῦ ἔθνους ὅπερ πρόκειται νὰ

καταπίεσῃ καὶ τὸν ἀναγκάσῃ ν' ἀναθεματίσῃ ἐνδομύχως τὴν δόλιον καὶ παλὺμβουλὸν τῆς πατρίδος του πολιτικὴν.



Ὁ Ἀλφρέδος — Ἐρνέστος — Ἀλβέρτος τριτότοκος υἱὸς τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας, δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου, δούξ τῆς Σαξονίας, κόμης τοῦ Οὐλστερ καὶ τοῦ Κέντ ἐγεννήθη τὴν 6 Αὐγούστου (25 Ἰουλίου) 1844· φέρει τὸν βαθμὸν ἀντιναυάρχου ἐν τῷ βρεττανικῷ ναυτικῷ, ἐπιτίμου συνταγματάρχου ἐν τῷ πυροβολικῷ καὶ τῷ πεζοναυτικῷ, ἐπιτίμου ἀρχηγοῦ τῆς 2ας ναυτικῆς μοίρας τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ ῥωσσικοῦ στόλου, ὑποστρατήγου ἐν τῷ πρωσσικῷ στρατῷ κλπ. Ἐνυμφεύθη τὸ 1874 μετὰ τῆς Μαρίας Ἀλεξανδρόβνας θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς μέχρι τοῦδε πέντε τέκνα.

ΚΙΝΟΥΜΕΘΑ!

Ἀγαθὴ τύχη!

Κάπως ἤρχισαμεν νὰ κινώμεθα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα.

Ἐκινήθη ὁ βασιλεὺς ἐπιθεωρήσας ἀθορύβως τὸν ἐν Σαλαμῖνι στόλον, ἐκινήθησαν οἱ ὑπουργοὶ συνελθόντες καὶ ἀποφασίσαντες, ὡς λέγεται, γενναῖα τινὰ μέτρα, ἐκινήθη τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα, ἐκινήθησαν τινὰ στρατιωτικὰ σώματα, ἐκινήθησαν τ' ἀμάξια τῶν πολεμεφοδίων, ἐκινήθησαν τ' ἀτμόπλοια, ἐκινήθη ἡ γραφίς τῶν δημοσιογράφων καὶ αὕτη προσέτι ἡ πρὸ τοσοῦτου καιροῦ ἄργῃ τοῦ κ. Φιλήμονος, ἐκινήθη καὶ τὸ τέως πεπηγὸς σχεδὸν αἷμά μας, ὀλίγον τι γοργότερον καὶ θερμότερον εἰς τὰς φλέβας μας κυκλοφορήσαν. Τὸ παλαιὸν ἐκείνο λόγιον «κινουμαι, ἄρα ζῶ» ἔχει καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην πληρεστάτην τὴν ἐφαρμογὴν του. Καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἐπανέρχεται τὸ σφρίγος τῆς ζωῆς ἐξαφανίζονται αὐθωρεὶ τὰ πένθιμα φαντάσματα τοῦ θανάτου, ἐπέστρεψαν πάλιν τὰ μορμολύκεια τῶν ἀχρόων ὑπουργείων εἰς τὸ ἔρεθος ὁποθεν ἔσπευσεν νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ἡ χαιρέκακος δυσπιστία ἐκλαβοῦσα ὡς ἐπιστάσαν τὴν κηδεῖαν καὶ προνοήσασα ἐγκαίρως καὶ διὰ τοὺς ἀπαισίους νεκροθάπτας τοῦ πτώματος τῆς πατρίδος.

Σημειοῦμεν ἀπλῶς ὡς χρονογράφοι τὴν εὐχάριστον ταύτην μετατροπὴν χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσωμεν οὔτε νὰ τὴν ἐξηγήσωμεν οὔτε νὰ τὴν σχολιάσωμεν. Ὅπως δὲν ἀπεκρύψαμεν τὴν ἀγανάκτησιν μας βλέποντες παρατεινόμενον ἀδικαιολογήτως τὸν μαρasmus τῆς ἀπραξίας, τὸν φοροδεῖ δισταγμὸν, τὴν ἀβουλίαν τὴν παραλύουσαν τὰς ὕλικας καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, οὕτως ἀνεπιφυλάκτως ἐκδηλοῦμεν τὴν εὐχαρίστησιν μας βλέποντες ἐκτελούμενα ἢ μέλλοντα νὰ ἐκτελεσθῶσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μέτρα ἐμφαινόντα ἐντονωτέραν στάσιν καὶ ἀνδρικωτέραν ἀπόφασιν. Εἶνε ἀρκετὰ πολυάριθμοι οἱ ἀπαισιόδοξοι οἵτινες μὲ τὸν αὐτὸν θολὸν φακὸν βλέπουσι καὶ μὲ τὸν αὐτὸν ἰουδαϊκὸν πῆχυν μετροῦσι καὶ τὰς ἀτόλμους σκέψεις καὶ τὰς θαρραλέας ἀποφάσεις καὶ χύνουσι ὅλην τὴν ἐν τῷ πυθμένι τοῦ μελανοδοχείου των ἰλὺν ἐπὶ τῶν ἄρθρων των διὰ νὰ καταστήσωσι ζοφερωτέραν τὴν ἀπῶσιν· εἶνε ἀρκετὰ πολυάριθμοι αὐτοί, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πυνώσωμεν τὰς τάξεις των διὰ τῆς προσχωρήσεώς μας. Προτιμῶμεν κἄλλιον νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν ἀπλοϊκὴν πίστιν, ὅσκις μᾶς παρέχεται εὐθετος πρὸς τοῦτο ἀφορμή, ἐπὶ ζημίᾳ ἔστω τῆς φήμης τῆς περινοίας καὶ τῆς οὐδερκειᾶς ἡμῶν· προτιμῶμεν ν' ἀποδεχώμεθα μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς καὶ νὰ περιθάλπωμεν τὴν ἐλπίδα, ἔστω καὶ ἂν μᾶς χορηγῇ αὐτὴν κατὰ μακρὰ διαλείμματα καὶ εἰς ποσότητα μικροσκοπικὴν ἢ κυβέρνησις, ὡς νὰ ἦτο ὁπαδὸς τοῦ Χάνεμαν, τοῦ θαυμαστοῦ ἐφευρέτου τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου.

Αἱ εἰκασίαι πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου, ὅπερ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐπῆλθεν ἀπροσδοκῆτως μετὰ τὴν μακρὰν ἀμφι-